

Dosarul nr.2ra-498/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător: C. Roșca

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: L. Bulgac, A. Panov, Gr. Dașchevici

ÎNCHEIERE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Liudmila Vlasiuc, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Liudmila Vlasiuc către Vera Lutan, intervenient accesoriu Andrei Vlasiuk, cu privire la repunerea în termen; declararea nulității relative a contractului de donație; recunoașterea bunului imobil ca proprietate comună în devălmășie,

împotriva deciziei din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Liudmila Vlasiuc, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș, împotriva hotărârii din 31 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată,

c o n s t a t ă:

La 03 martie 2016, Liudmila Vlasiuc a depus cerere de chemare în judecată către Vera Lutan cu privire la declararea nulității contractului de donație și recunoașterea bunului imobil ca fiind proprietate comună în devălmășie.

În motivarea acțiunii, a indicat că, la 14 mai 1998, a înregistrat căsătoria cu Valerii Vlasiuc, iar, la 11 aprilie 2001, conform contractului de donație nr. 1672, Valerii Vlasiuc a primit în dar de la Vera Lutan, care este sora sa, apartamentul XXX.

La 12 aprilie 2001, bunul imobil menționat a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral XXX. Dânsa a aflat despre faptul încheierii actului juridic enunțat, abia la data deschiderii succesiunii – 09 septembrie 2015, după decesul soțului Vlasiuc Valerii, care a avut loc la 26 februarie 2015.

Împreună cu soțul său Vlasiuc Valerii, au locuit și au muncit în Ucraina până în vara anului 2000, după care au trecut cu traiul în mun. Chișinău, iar cu banii acumulați de ambii în sumă de 10 000 de dolari SUA au cumpărat apartamentul nr. XX situat în XXX. Apartamentul menționat a aparținut cu drept de proprietate surorii defunctului Vlasiuc Valerii - Lutan Vera.

Totodată, a indicat că ea nu a cunoscut până la data deschiderii succesiunii că, soțul său a încheiat cu sora sa un contract de donație a bunului imobil procurat din sursele financiare acumulate de ambii, considerând că între Lutan Vera și Vlasiuc Valerii a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare.

După decesul soțului său, s-a adresat la notarul public Vasile Stahurschi cu solicitarea deschiderii dosarului de moștenire și recunoașterea calității de moștenitor legal de clasa I asupra patrimoniului succesoral rămas după defunct. Astfel, cunoscând despre faptul că moștenitori legali de clasa I mai sunt și 3 copii ai defunctului din căsătoria precedentă, i-a chemat personal pe toți trei la depunerea cererilor de acceptare a moștenirii, deoarece intenționa să achite prin sultă valoarea la $\frac{3}{8}$ cote-părți din $\frac{1}{2}$ cotă-parte a patrimoniului în devălmășie, ce le revine descendenților din bunul imobil – apartamentul XXX, situat în XXXX.

Înregistrarea unui contract de donație simulat, de unul al vânzării-cumpărării, este nul de cauză, motiv din care se consideră că bunul imobil în litigiu se adevărește a fi proprietate în devălmășie a soților Valerii Vlasiuc și Liudmila Vlasiuc, prin faptul că s-a achitat Verei Lutan prețul de 10 000 de dolari SUA, la momentul tranzacției din 11 aprilie 2001.

Nu a ascuns și nici nu a încercat să ascundă patrimoniul succesoral al defunctului, chemând toți succesorii să participe la moștenirea patrimoniului, care nu locuiesc în țară și nici nu sunt cetățeni ai Republicii Moldova, suportând de una singură toate cheltuielile legate de înmormântarea defunctului și alte cheltuieli, la care nu au participat niciunul din succesori și nici n-au manifestat voință de a participa, dar care solicită mai mult decât li se cuvine, chiar dacă nu au contribuit în niciun mod la îmbunătățirea patrimoniului succesoral.

Ea este nevoită să se adreseze instanței de judecată pentru a repara eroarea admisă prin vicierea formei actului juridic, care a fost admisă prin încheierea actului juridic cu intenția de a ascunde un alt act juridic, iar acesta este nul în temeiul art. 221 alin. (2) Cod civil.

Astfel, a solicitat recunoașterea nulității relative a contractului de donație nr. 1672 din 11 aprilie 2011 și recunoașterea bunului imobil - apartamentul nr. XX din XXX, obiect al contractului de donație, proprietate în devălmășie a soților Vlasiuc Valerii și Vlasiuc Liudmila.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 iulie 2016, a fost admisă cererea depusă de Andrei Vlasiuc, reprezentat de avocatul Eduard Digore, fiind atras în proces Andrei Vlasiuc în calitate de intervenient accesoriu (f. d. 35).

Ulterior, Liudmila Vlasiuc, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș, a depus cerere prin care a solicitat repunerea în termenul de prescripție (f. d. 59).

Prin hotărârea din 31 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea înaintată de Vlasiuc Liudmila a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 27 noiembrie 2017, avocatul Barbaroș Mihail, în interesele apelantei Vlasiuc Liudmila, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 31 octombrie 2017, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă în sensul formulat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2018, a fost admis apelul declarat de Vlasiuc Liudmila, reprezentată de avocatul Barbaroș Mihail, casată hotărârea primei instanțe, fiind emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă cererea de repunere în termenul de prescripție depusă de Vlasiuc Liudmila ca fiind neîntemeiată, astfel acțiunea depusă de Vlasiuc Liudmila a fost respinsă ca fiind tardivă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 aprilie 2019, a fost admis recursul declarat de Vlasiuc Liudmila, reprezentată de avocatul Barbaroș Mihail, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2018, cauza fiind trimisă la Curtea de Apel Chișinău pentru judecarea apelului în fond (f. d. 193-198).

Prin decizia din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de avocatul Barbaroș Mihail, în interesele Liudmilei Vlasiuc, și s-a menținut hotărârea primei instanțe din 31 octombrie 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, verificând argumentele apelului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră criticile invocate în cererea de apel ca fiind neîntemeiate, or, prima instanță a stabilit corect situația de fapt și de drept în cauza dată, a dat o apreciere obiectivă probelor administrate și a emis o hotărâre întemeiată și legală.

La 26.12.2019, Liudmila Vlasiuc, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că concluziile instanțelor de judecată sunt eronate, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

La 03.03.2020, Andrei Vlasiuc a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat ca recursul să fie declarat inadmisibil.

La 03.03.2020, Vera Lutan a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat ca recursul să fie declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 31 octombrie 2019 și comunicată participanților la proces la 19 decembrie 2019 (f. d. 240, vol. I), iar recursul a fost declarat la 26 decembrie 2019. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Liudmila Vlasiuc, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură

civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Liudmila Vlasiuc, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Liudmila Vlasiuc, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Liudmila Vlasiuc, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh